

TUẦN 6

I. ĐỌC THẦM VĂN BẢN SAU:

BIỂN NHỚ

(1) Tôi vẫn nhớ, nhớ Đà Nẵng, nhớ con người nơi đây và nhớ nhất là biển Tân Mỹ An tuyệt đẹp.

(2) Đêm, ánh trăng hắt xuống như dát vàng, dát bạc trên biển. Tiếng sóng ào ạt. Phải chăng biển đang hát lên bài ca tha thiết mặn mòi với rất nhiều cung bậc thăng trầm muôn thuở của nó? Phải chăng biển đang thì thầm những lời tâm sự của mình với con người? Chẳng ai có thể hiểu được nỗi lòng thăm sâu của biển.

(3) Gió đêm dịu dàng mơn man những rặng cây, mơn man mặt biển. Bạn có nghe tiếng gì không? Đó là tiếng hàng phi lao vì vu đạo nhạc nền cho vở kịch **“Biển và ánh trăng”**. Đó là tiếng những chú dã tràng kê khàng xe cát. Trăng đã lên cao, chắc khuya lắm rồi. Nhìn ra xa, biển thăm thẳm và màn đêm như hoà vào làm một. Ánh trăng sóng sánh trong phập phồng ngực biển tạo nên một luồng không khí óng ánh, huyền ảo. Đây là thực hay mơ?

(4) Đứng trước biển, tôi có thể tưởng tượng ra đủ điều: biển là tấm gương để chị Hằng đánh phấn, biển là một nhạc công nước tuyệt vời, biển là một người hào phóng vô biên và cũng là một kẻ cuồng điên dữ dội. Biển làm người ta biết say mê, biết thức tỉnh, biết tìm về những kỉ niệm đã chìm sâu vào kí ức... Nhiều! Nhiều lắm!...

(5) Tôi đã phác hoạ nên rất nhiều bức tranh về biển trong đáy thăm lòng mình. Và tôi nhận ra rằng cũng nhờ biển mà mình lại có những suy nghĩ **“hay ho”** đến thế.

(6) **“Cảm ơn bạn nhiều, biển thân yêu ạ!”** - Tôi đã thốt lên như vậy khi tạm biệt biển Tân Mỹ An để trở về Hà Nội.

Theo: Nam Phương

II. DỰA VÀO NỘI DUNG BÀI ĐỌC TRÊN, KHOANH TRÒN VÀO CHỮ CÁI TRƯỚC CÂU TRẢ LỜI ĐÚNG NHẤT HOẶC THỰC HIỆN CÁC YÊU CẦU DƯỚI ĐÂY

CÂU 1. Chủ đề chính của văn bản trên là:

- a. Vẻ đẹp của biển.
- b. Vẻ đẹp của biển vào đêm trăng.
- c. Vẻ đẹp của biển Tân Mỹ An vào một đêm trăng sáng.

CÂU 2. Tác giả đã quan sát biển bằng những giác quan nào ?

- a. Thị giác và vị giác.
- b. Thị giác, thính giác.
- c. Thị giác, thính giác và vị giác.

CÂU 3. Trong bài, sự vật nào được nhân hoá là một nhạc công?

- a. Sóng biển
- b. Hàng phi lao
- c. Gió

CÂU 4. Câu “*Gió đêm dịu dàng mơn man những rặng cây, mơn man mặt biển.*” đã sử dụng những biện pháp nghệ thuật gì?

- a. Nhân hoá
- b. Điệp từ
- c. Cả 2 đáp án trên

CÂU 5. Dấu hai chấm trong bài có tác dụng gì?

- a. Báo hiệu bộ phận đứng sau đó là lời của nhân vật trong đối thoại.
- b. Báo hiệu bộ phận đứng sau đó là phần giải thích cho bộ phận đứng trước.
- c. Cả hai đáp án trên.

CÂU 6. Trong bài, biển được tác giả so sánh với những gì?

- a. Tấm gương, nhạc công nước
- b. Người hào phóng, kẻ cuồng điên.
- c. Cả hai đáp án trên

CÂU 7. Xác định CN-VN trong câu sau:

Biển làm người ta biết say mê, biết thức tỉnh, biết tìm về những kỉ niệm đã chìm sâu vào kí ức.

Chủ ngữ trong câu văn trên là:.....

Vị ngữ trong câu văn trên là:.....

.....

CÂU 8. Chép lại 1 câu hỏi nhằm mục đích khác trong bài.

.....

Câu 9: Ghi lại những từ láy xuất hiện trong đoạn 2 của bài:

.....

Câu 10: Tìm cặp từ đồng âm thích hợp để điền vào chỗ trống trong mỗi câu sau:

- a. Anh thanh niên hồi.....chiếc áo treo trên.....
- b. Ánh nắng.....trên chiếcmà bà trải ngoài sân.
- c. Bạn ấy hát.....nhưng bạn là ngườikén chọn.
- d. Các bạn đang đá.....trên cây.....ở gần nhà văn hóa xã.
- e. Tia nắng ban.....làm những bông hoathêm rực rỡ.

